

Domstolenes Afgørelse, hvilket da foranlediges af Ministeren. En indledet Sag bortfalder dog, naar Ministeren tager sin Paastand om Bøde tilbage, eller naar den Tiltalte, der har begæret Domstolenes Afgørelse, frafalder samme. En af Ministeren truffen Afgørelse har Gentagelsesvirkning i samme Grad som en Retsafgørelse.

4. Bøder og Afgifter i Henhold til denne Lov kan i Tilfælde af manglende Betaling inddrives ved Udpantning. For skyldige Afgifter er Statskassen privilegeret Fordringshaver overensstemmende med Lov om Konkurs m. m. af 25. Marts 1872 § 33, 2. c.

5. I Tilfælde, hvor en Møller eller Grossist har afhændet et Parti Hvedemel til en Modtager, der gaar konkurs eller af anden Aarsag standser Betalingerne inden for et Tidsrum af 6 Maaneder efter Partiets Modtagelse, tillægges der den Møller eller Grossist, der har afsat Varen, den samme privilegerede Stilling for Afgiftens Beløb, som i Henhold til Stk. 4 tilkommer Statskassen.

§ 4.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1. September 1942 og har Gyldighed indtil Udgangen af August Maaned 1943.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Lovforslag fremsættes, idet Gyldigheden af Lov Nr. 383 af 8. September 1941 om Afgift paa Hvede og Hvedemel m. m. udløber med Udgangen af August 1942, og idet Regeringen maa lægge Vægt paa, at den ved fornævnte Lov truffne Ordning med Hensyn til Nedbringelse af Rugbrødsprisen fremdeles opretholdes, foreløbig endnu et Aar.

Den i Lovforslaget omhandlede Lovgivning paabegyndtes ved Lov Nr. 317 af 16. September 1939, efter at man samme Dato havde fastsat Maksimalpriser paa Rug og Hvede. Disse Maksimalpriser vilde for Rugbrøds Vedkommende have medført en Forhøjelse paa ca. 15 Øre for et 4 kg Brød, og da denne Forhøjelse ikke ønskedes af Regeringen, søgte man Forhøjelsen undgaaet ved Opkrævning af en Afgift paa 3 Kr. paa Formalingen af hver 100 kg Hvede, hvilken Afgift skulde dække det til Rugbrødet nødvendige Tilskud. Rugbrødsprisen blev herefter for et 4 kg Brød fastholdt paa 93 Øre i København og 92 Øre udenfor København.

Som Følge af den i de følgende Maaneder indtrufne Stigning i Møllernes og Bagernes Omkostninger fandt Regeringen det i Januar Maaned 1940 forsvarligt at anerkende, at Maksimalprisen paa et 4 kg Rugbrød burde forhøjes med 12 Øre. Da man imidlertid stadig ønskede at undgaa

en Stigning i Rugbrødsprisen, forhøjede man Tilskuddet til Rugbrødet ved Hjælp af det Beløb, der indkom ved en samtidig foretagen Forhøjelse af Afgiften ved Hvedeformaling fra 3 Kr. til 5 Kr. 80 Øre pr. 100 kg.

De ved Lov Nr. 390 af 25. Juli 1940 om en Kornordning for Høstaaret 1940—41 fastsatte forhøjede Priser paa Korn i Forbindelse med de betydelige Udgifter ved det afleverede Brødkorns Opkøb, Transport, Oplagring og Tørring saavel som Stigningen i Mølleres og Bageres Omkostninger maatte give sig Udtryk i en meget væsentlig Forhøjelse af Brødsprisen, der gennemførtes ved Handelsministeriets Bekendtgørelse af 31. August 1940, hvorved Prisen paa et 4 kg Rugbrød midlertidigt forhøjedes fra henholdsvis 93 Øre og 92 Øre til henholdsvis 145 Øre og 144 Øre. Man fandt det ikke forsvarligt ved yderligere Afgift paa Hvede og Hvedemel at fremskaffe Midler til en Nedbringelse af Rugbrødsprisen, og den gældende Afgifts- og Tilskudsordning blev derfor fornyet ved Lov Nr. 456 af 31. August 1940 om Afgift paa Hvede og Hvedemel m. m. og en i Henhold hertil af Landbrugsministeriet udfærdiget Bekendtgørelse af 31. August 1940.

Regeringen var dog klar over, at det særlig af Hensyn til den økonomisk daarligt stillede Del af Befolkningen ikke vilde